

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, periodul XX, sesiunea V. convocată la Caransebeș pe Dumineca Samaritencei, 10 Mai 1931.

ȘEDINȚA I-a

ținută Duminecă în 10 Maiu 1931, oarele 12 din zi.

Președinte: Prea Sfinția Sa Episcopul eparhial Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notar: Dimitrie Sgăvêrdea.

1. Adunarea eparhială e convocată cu literile arhieresti din 24 Aprilie 1931 Nr. 121 Pres. ex 1931, alăturate la acest protocol sub litera A.

2. Se începe cu sfânta liturgie împreună cu chemarea Duhului Sfânt, celebrată în biserica catedrală și cu ținerea parastasului pentru în Domnul fericții: Arhiepiscopul și Metropolitul Andreiu, Episcopii Ioan și Nicolae, Arhiepiscopul Filaret, Mecenatul Emanuil Gojdu și pentru binefăcătorii bisericii din eparhia noastră.

3. După terminarea serviciului divin membrii Adunării eparhiale se adună în sala primăriei orașanești, unde printr'o deputație compusă din membrii: Traian Oprea, Dr. Valeriu Boleanțu și Dimitrie Burai, invită pe Prea Sfinția Sa, să binevoiască a veni pentru a deschide și conduce Adunarea eparhială.

4. Prea Sfinția Sa sosind în sala ședințelor, cu cuvântarea alăturată sub B. deschide și declară de deschisă sesiunea V-a a Adunării eparhiale.

5. Notarii aleși pe perioada Adunării eparhiale cu rente ocupă loc la masa biroului.

6. La apelul nominal răspund 40 membrii ai Adunării și astfel înaltul Presidiu enunță capacitatea Adunării eparhiale de a aduce concluze valide.

7. Considerând că Adunarea eparhială de azi este prima, care se întrunește sub domina Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, la propunerea Prea Sfinției Sale,

Adunarea eparhială trimite Majestății Sale următoarea telegramă omagială:

„Adunarea eparhială a Eparhiei Caransebeșului, întrunită în sesiune ordinară, astăzi în glorioasa zi de 10 Maiu, — ca prima Adunare, ce se serbează sub sceptrul Majestății Voastre, — depune la treptele tronului Majestății Voastre, — prin graiul meu —

omagiile sale de neclintită credință și dragoste nefermunită.

Să trăiți Majestatea Voastră și Augusta Casă domnitoare.“

8. Înainte de a intra în ordinea de zi, P. S. Sa Dl Episcop — în legătură cu cele comunicate și prin cuvântarea de deschidere — propune ca Adunarea eparhială, să eternizeze și în acest Protocol memoria mult regretatului Arhiepiscop Filaret Musta, trecut la cele vecinice.

Adunarea eparhială — prin ridicare și cuvintele „Dumnezeu să-l ierte“, — eternizează memoria prea vrednicului Arhiepiscop Filaret Musta.

9. După acestea se prezintă:

a) Raportul general al Consiliului eparhial secția bisericească pe anul 1930.

Se predă comisiunei bisericești.

b) Raportul general al Consiliului eparhial secția culturală.

c) Raportul consiliului eparhial în cauza activării școlii de cantori bisericești.

Se predau comisiunei bisericești și culturale.

d) Raportul general al Consiliului eparhial secția economică pe anul 1930.

e) Raportul Consiliului eparhial în cauza bugetului din 1931.

Se predau Comisiunei financiare și speciale.

f) Raportul Consiliului eparhial cu care înaintează proiectul de buget al Eparhiei pe anul 1932.

g) Raportul Consiliului eparhial în cauza suprimării diurnelor membrilor consistoriului spiritual în bugetul anului 1931.

h) Raportul Consiliului eparhial în cauza încasării competențelor diecezane pe anul 1930.

i) Raportul consiliului eparhial, cu care se înaintează Bilanțul și contul profit și pierdere al Librăriei, Tipografiei și Legătoriei diecezane pe anul 1930.

Se predau Comisiunei financiare.

k) Raportul Consiliului eparhial în cauza cererii de a contribui cu 20.000 Lei la replătirea împrumutului dat din Fondul general bisericesc pentru parohiile noi înființate în nordul Ardealului.

Se predă Comisiunei financiare și speciale.

l) Raportul Consiliului eparhial în cauza fondurilor și fundațiilor diecezane pe anul 1930.

m) Raportul Consiliului eparhial, cu care se înaintează bilanțul și contul profit și pierdere pro 1930 al Fabricii de lumină eparhiale.

n) Raportul Consiliului eparhial în cauza zidirii unui etaj la Casa diecezană Nr. 484 din loc și adaptările necesare la reședința și Capela Episcopoească.

Se predau comisiei financiare.

o) Propunerea Consiliului eparhial privitoare la precizarea art. 17 din statutele fondului eparhial pentru pensionarea funcționarilor.

p) Propunerea Consiliului eparhial privitoare la amânarea începerei zidirii interhatului.

r) Propunerea Consiliului eparhial privitoare la reînființarea postului unui al doilea consilier referent la secția economică.

s) Raportul Consiliului eparhial în cauza fondului Arhierelui Dr. Filaret Musta și

t) Raportul Consiliului eparhial în cauza detragerilor de 10% la fondul de pensiuine.

Se predau Comisiunii speciale.

10. Cererile de concediu ale membrilor: Dr. Petru Cornean, Dr. Vasile Loichița, Dr. George Gârda, Terențiu Buhescu, Coriolan Zuiac, Dr. Virgil Budințian, Dr. Victor Mercea, Dr. Octavian Jucu, Octavian Furlugean și Dr. Titus Popoviciu.

Concediile cerute se acordă.

Anunțându-se proxima ședință pentru ziua de mâine, Luni 11 Maiu 1931, ora 10 a. m., ședința prezentă se încheie.

Președinte :

Dr. Iosif Tr. Badescu

Notar :

Dimitrie Sgăvêrdia

Di ministru Nicolae Iorga către Țărani :

Țărani ai României,

Va chem la muncă pentru binele țerii. Muncă aprigă pe stîntul cîmp al osteneților voastre de două mii de ani.

Muncă pe fiecare bucățică de pămînt, căci fiecare petec de pîrloagă e o rușine pentru țara întreagă.

Muncă de fiecare zi, fără care nici rugăciunea către Dumnezeu nu poate fi primită.

Muncă de frați, căci dușmăniile pentru partid între sătenii României sînt o născocire a Satanei, de care de acuma înainte țara întreagă trebuie scutită.

Nu vă sperie prețul de azi al grînelor. Lucrurile se schimbă mîne poate. Dar deprinderea la muncă și datoria de muncă sunt lucruri veșnice. În schimb *Guvernul cel nou vă asigură un lucru, numai unul: dreptate.*

Aducem din nou dreptatea în Țara Româ-

nească, dreptatea pentru fiecare, dreptatea neîntârziată.

Viața mea întreagă vă este chezășie. Incredeti-vă în mine, cum și eu în voi mă încred, și să începem împreună lucrul pentru Regele nostru bun și pentru Țara noastră dragă.

N. IORGA

Președintele Consiliului de Miniștri.

După o jumătate de veac.

S'au împlinit, zilele acestea, cincizeci de ani decînd s'a făcut organizarea „partidului național român”, din fostul stat ungar, pe temeiul solidarității naționale între toți Românii aceluși stat.

În 12 Mai 1881 s'a întrunit în sala dela „Împăratul Romanilor”, din orașul Sibiului, conferența națională, condusă de Arhimandritul *Nicolae Popea*, episcopul de mai târziu al *Caransebeșului* și membru al Academiei române.

La conferență erau de față: din Bănat și Ungaria 52 delegați, ear din Ardeal 103.

Veniseră așa zicînd, toți fruntașii politici români ai țării de pe vremuri: Babeș, Bariș, Dr. Rațiu, C. Brediceanu, S. Borlea, Coroianu, N. Cristea, P. Rotariu, Dr. A. Murășanu, G. Secula, I. Vulcan, N. Zigre, D. Comșa și multe alte persoane cunoscute și apreciate de opinia publică bănățeană și ardeleană.

O comisiune de 30 membri ai adunării avea să compună și să prezinte proiectele de concluze.

Raportor al comisiunii era *Vincentiu Babeș*, care în ședința adunării naționale dela 14 Mai 1881, într'un documentat discurs, înfățișează situația politică a naționalităților, în special a Românilor, din statul ungar.

Pe temeiul acestui discurs, reprezentanții alegătorilor români de prin toate părțile de sub coroana Ungariei, adunați la Sibiu în conferență electorală în 12, 13 și 14 Mai 1881, constată că legile și instituțiile nedrepte fac activitatea Românilor, față de alegerile pentru dietă, încât pentru Ardeal, imposibilă; ear încât pentru părțile bănățene și ungurene, în mare parte paralizată. Adunarea declară, prin urmare, pentru Ardeal necesitatea de rezistență pasivă față de legislațiunea din Budapesta.

În acelaș timp adunarea a primit cu unanimitate proiectul de program politic al *partidului național român* din Ungaria și Transil-

vania (program publicat în ziare și în Memorialul lui G. Bariș).

Hotărârile românești dela Sibiu au provocat multă turburare în presa ungurească și în cercurile guvernului dela Budapesta, care s'a și grăbit a lua demersuri în deosebi pe lângă *arhierii* români pentru a slăbi în masele poporului efectul concluzelor „antipatriotice“ votate la Sibiu.

Dar supărarea și indignarea șovinistilor, de sus și de jos, era dovadă bună și tare, că românii de dincoace de munți au nimerit drumul potrivit pentru revendicările lor naționale.

Astăzi, după 50 de ani, comemorând acele dârze lupte naționale, se cade să aducem tribut de pietate și recunoștință vrednicilor înaintași de pe plaiurile acestei țări, trecuți cu toții la cele eterne...

Binecuvântată să le fie pomenirea lor!

X.

Predică la Înălțarea Domnului.

Iubiți creștini,

În economia mântuirii, ziua Înălțării Domnului e o piatră de hotar. Evangheliștii Marcu și Luca, la sfârșitul sfintelor lor scrieri — cu modestia cuviincioasă după cumplitele patimi și marea înviere, — ne zugrăvesc ultimul peisajiu frumos din viața pământească a lui Iisus.

Probabil într'un decor de soare îmbelșugat și înseilat în chenarele vinete ale cerului (cum îl au poate numai sfințele pământuri), — Iisus va fi mers alături de ucenicii săi ca de-atâtea alte ori. Ochii lui frumoși, cum nu se pot spune, vor fi învăluit și-atunci, cu acea blândă tristețe de veci, icoana colțuroasă a lumii acesteia. Și, — cum merg astfel, învățătorul povestind ea totdeauna, iată-i în Bethania... Iisus își ridică iarăș — în lumea asta însă pentru ultima dată — mâinile vecinic binecuvântătoare. Fiindcă s'a plinit vremea, să se întoarcă la Tatăl său. Evangheliștii spun, că „se înălța la cer“ — și o spun atât de simplu, cum omenește posibil nu s'a mai spus lucrurilor minunate.

Totuș, niciodată slăbănogia minții umane nu va putea cuprinde sensul limpede dar cu profunzimi vaste, cu văltoși de taină nepătrunși, sensul duios al acestei impresionante despărțiri. E atâta transfigurare, un painjenis de poezie atât de serafică în această pagină de Evanghelie și e totodată un atât de grăitor înțeles simbolic, cum închipuirea omenească n'a mai realizat. De-aceia ziua aceasta e o piatră de hotar în istoria omenirii. Căci în acest fragment biblic nu se ascunde numai înălțarea Domnului, ci însăș prometeica sfortare de totdeauna a omului spre a pluti în spiritualitatea cea mai deplină, în acel „excelsior“ al poezilor; înălțare a Domnului care crează alegoria efortului nostru de descătușare a spiritului.

Numai un gând înviforat de cea mai pură credință, numai o inimă de aur, sensibilă până la neverosimil, — cum se spune, că avea Francisc de Assisi —

ar fi putut doar pipăi acest imponderabil, dar statornic înțeles al înălțării lui Christos, — când El a părăsit această cloacă materială căreia îi zice poporul, ca în balade și cu drept cuvânt „Valea plângerii“.

Cu adevărat vale a plângerii, în care toți suntem robi și săraci și neputincioși, — robi pentru că patimile ne-au zăvorât spiritul, neputincioși pentru că nu putem înfrânge ispita diavolească și săraci pentru că nimic n'am lucrat pentru curăția, întărirea, înălțarea și mântuirea sârmanului nostru duh. Robi și săraci și neputincioși suntem, așa cum spunea, zilele astea, troparul sfântului tânăr, frumos și viteaz, al marelui mucenic Gheorghe, călărețul fără seamăn, care prin credință a biruit odinioară balaurul păgânității.

Cu toate acestea, în această zi de plină primăvară, de înoire a toate, ne-a rămas cea mai mare făgăduință dumnezească, făgăduința revenirii biruitoare a Fiului Omului — și noi credem nesfârșit, cu însuflețirea cea mai caldă, cu siguranța cea mai desăvârșită și cu entuziasmul cel mai neclătit, că „iarăș va să vină întru mântuire“!...

Cum am crezut în suferințele lui, în patimile lui, în sângele lui care a făcut aluat roșu din pulberea pământului; cum am crezut în învățăturile lui, în moartea lui și în învierea lui, așa credem, nețârmurit, că *are să vină*, astăzi sau mâine, dar *are să vină* cel mai desăvârșit om care n'a grăit nimic deșert și n'a făcut nimic rău și singurul Dumnezeu care a putut și a suferit moarte pentru înoirea și mântuirea spiritului uman! Această credință a noastră e pornită din credința și speranța lui și izvorâtă din viața lui sfântă și din a noastră zădărnice și micime...

E însă neasemuit de ciudat și mai ales trist de tot, că în această promisiune atât de puțini cred cu adevărat. Oamenii cred mai degrabă în cele văzute și omenești decât în cele nevăzute și dumnezeiești; mai degrabă cred în foloasele trecătoare ale materiei decât în calda fericire și deplinătate a virtuții spirituale. Priviți viața ce ne înconjoară și veți găsi o armată uriașă de oameni ce își distrug viața cu patimi josnice trupesti, oameni cari sunt în stare să sacrifice atât de mult pentru diferite ideologii sociale, oameni cari și-au creat dogme și religii din scrieri profane, veți găsi oameni cari descifrează sensul vieții din Tolstoi, din Nietzsche, din Marx, din Einstein, oameni cari cred în aceștia ca într'o dogmă conservată și cizelată de ani și de experiență. Cred în toate deșertăciunile filozofiei lor, în toate învățăturile lor cari pururea s'au deszis și totdeauna se vor deszice. Ci, câți vor fi oare cari — descătușați de orbia veștii înguste, — vor putea să creadă puternic în spusele și scrisesele evangheliștilor și apostolilor, oameni, da! însă oameni sfinți între sfinți, cei mai buni între cei buni, drepti între cei mai adevărați, oameni cari și-au încheiat viața în fapte ce vorbesc mai presus de imaginație și în martiraj care convinge mai mult decât strălucirea verbului cuvântat ori scris.

Oamenii de azi nu pot crede decât în ceea ce li-se pare adevărat pentru că e pipăibil, ei cred în cele scrise de aceiași buni prieteni ai lor, prieteni de idei și sentimente. Iar ceea ce nu li-s'a dat, e că Iisus Nazarineanul, flăcăul de tâmplar și Fiul lui Dumnezeu, n'a scris nicio carte. A scris, ce-i adevărat, o singură dată, — dupăcum mărturisește bunul povestitor Ioan cel plin de tinerețe și scăpărător de dar, în c. 8 versurile 1-11 din evanghelia sa, — dar și atunci a scris pe nisip, ca să nu fie statornic scrisul; a scris cu două întreruperi numai,

ca să nu dea constanță scrisului, căci Cuvântul cel viu prin viață a vrut să învețe, iar nu prin scris!

Și în această viață, — viață mai vastă decât o carte, viață mai deplină decât cel mai desăvârșit gând, viață de fapte permanente, — câți cred? Mulțimea crede în ipoteza unor talmăciri meșteșugite de logică și știință, cari s'au dovedit totdeauna nestabile, căci nicio știință și nicio filozofie nu are stabilitatea și logica biruitoare a acestei vieți biblice, a acestor învățături mântuitoare ale lui Iisus Christos.

Oameni și popoare au trăit totdeauna cu credința unui tot mai bine. În credința acestui bine, adevăr și dreptate a biruit și s'a înălțat și neamul nostru, din toată urgia ce l-a cutropit. Iar binele, frumosul și adevărul cel mai perfect numai în viața Fiului Omului se pot găsi. Insuș binele ce-l avem azi — această brumă de bine, — a crescut numai din creștinism, dar sub ger și sub chiciură. Democrația cu care se fălesc azi popoarele și mai marii lumii, chiar socialismul, sunt schițe vagi, pastişe nereușite, plagiate disgustătoare ale vieții și cuvântului mesianic. Floarea rară a creștinismului crește rar de tot și numai unde-i prieste gândul și virtutea. Iar în toate aceste mucegaiuri ale lumii moderne e atâta clătinare, încât ne miră întunecimea minților cari nu pot și nu vreau să privească, cu bărbăție și cu hotărâre, adevărul divinității în cea mai curată învățatură și viață, în singura lege simplă care este a lui Christos și propoveduită de ucenicii săi.

Un lucru atât de învederat nu vrea să-l înțeleagă lumea: că natura, materia, trupul rămân în esență aceiași și numai cadrele se largesc; că singur spiritul se înouește (prin harul lui Dumnezeu, în urma credinței, a iubirii și a virtuților), iar formele sunt lucruri moarte și fără valoare.

Din lipsa acestei simple vederi naște necredința grea și ruinoasă de azi. Căci e o lipsă de credință atât de mare, încât ea amenință cu o catastrofă fără seamăn. Lipsind credința lipsesc pasiunile nobile, vrerile frumoase, acțiunile constructive. Dovada acestei necredințe și a acestui dezastru e însăși lumea de azi. Față de păgânismul violent de demult, azi avem un păgânism modern, rapace și seducător.

Namilă uriașă, proptind cerul cu spatele și ținând pământul între degete, vedem pe Satan aplecat deasupra noastră cu răsul lui roșu, cu privirile lui galbene și fierbinți. Cine se îndoește, dupăcum zice Ioan la cap. 8, v. 44, că „puterea satanei” stăpânește lumea? Nimenea nu e ferit de acest principiu al răului, principiu pentru sa-lahorii bibliotecilor, dar o realitate concretă pentru spiritul uman. Unde privim, îl vedem pe Satan cum umblă răcnind ca un leu și căutând pe cine să înghită, — potrivit spuselor din I. scrisoare a lui Petru.

Nu de-acum caută diavolul să nimicească ceace e bine și frumos în lume! Dreptul Iov i-a cunoscut tenacitatea. Marele Petru, care'n Kezarea lui Filip a mărturisit dumnezeirea lui Iisus, el însuș a tremurat sub povara uneltirilor lui Satan: odată vrea să oprească patimile și deci mântuirea, altădată însuș Iisus se roagă pentru el ca să nu fie învins, iarăș, se lapadă de trei ori de marele său prieten și însfârșit Paul — această covârșitoare figură a Noului Testament — e silit să scrie următoarele în epistola sa către Galateni, cap. 2., v. 11: „Iar când a venit Petru în Antiohia, m'am împotrivit lui pe față, căci era învinuit”.

Această luptă a Satanei, care a căutat să-i corupă pe cei mai buni, durează până azi. E o luptă grozavă, luptă în care mai totdeauna oamenii sunt complicitii lui

Satan și dușmanii lui Dumnezeu. Un Babilon nou se înalță pretutindenea, un Babilon al corupției, al lipsei de suflet, al urii, al sărăciei, al celei mai cumplite mizerii sufletești. Impărăția Satanei e în floare: robia suverană, sărăcia îndobitocește, neputința ținutește pe loc omenirea. Și, deasupra acestora își urue povara, neopăgânismul mașinilor, al filozofiei cotidiene, al deșertăciunii lumești. Cu adevărat sunt împlinite cuvintele Scripturii: Satana este domnul veacului acestuia. Îl vedem și îl credem: oameni cărturari, credem în magii, în duhuri rele și totuș în Dumnezeu refuzăm să credem cu încăpăținare, — pentrucă nu-i între noi, depărtat fiind de urâciunea și scârba noastră.

Iată pentruce un haos formidabil, o viață chinuitoare, cu neputință de trăit, a luat locul vieții ce i-se cuvenea omului care are chipul lui Dumnezeu. Chiar desvelindu-se „taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută” și dupăce „a trecut umbra legii și darul a venit”, după însăși venirea lui Iisus Christos, avem o viață atât de jalnică în locul vieții pline de pace, de iubire și de binevoire și de fericire pe care ne-o dă Mântuitorul. Iar haosul acesta e, că lumea mai degrabă privește în stele, în cifre și în cărți de speculațiuni lumești, decât să dezgroape chemarea tainică zidită în frea intimității sufletului, în rațiune și în Scripturi.

Înflorește un indiferentism găunos, hrăpăreț și bicisnic, care pune stavilă binelui și însufletirii ostășești pentru Christos. Oamenii vreau petreceri și bogății, circ și pâine, deaceea filozofia materialistă are atât de mulți adepți, deaceea urăsc și mint oamenii. Nimeni nu iubește, nimeni nu iartă, nimeni nu vrea pacea creștină și iubirea ei. Și aceasta pentrucă nu-i credință. Iar cei trei dușmani năpraznici ai sufletului: Satan, corpul și lumea, se hrănesc din filozofie, iau vederile cu această spadă lucitoare a iadului; sufletul e lumina pusă sub obroc, cenușotcă uitată pentru totdeauna...

Încă odată, știința curată, darul harismatic, știința ce vrea binele și frumosul, oamenii nu o mai au. Căci lipsește credința, credința care totdeauna și pretutindeni a fost unica putere ce a ridicat neamurile și le-a adus la o mai bună viață și la o mai dreaptă acțiune.

Despre această credință, care este ceva lăuntric și greu de talmăcit, apostolul Paul scrie în epistola sa către Ebrei cap. 11: „Iar credința e adevărul celor sperate, dovedirea celor nevăzute”.

Speranță, care animă o lume, dar care n'are de temei credința, cum vei putea, săracă speranță a lumii de azi, să devii o realitate? Cele nevăzute, — suflete, adică, cum te vei învedera în haosul lumii acesteia fără credința fortificatoare care a fost hrana zilnică a înaintașilor noștri? Fără credință cum vom fi cunoscut tainele divinității? Chiar tu, omenire îngâmfată, cum te-ai fi schimbat fără credința în Cuvântul care ți-a dat pildă pentru viață și ți-a fost confesorul cel mai sincer și învățătorul cel mai bun?

În clipele voastre libere, rogu-vă, pelângă celelalte indeletniciri ale trupului, cercați și acest al 11 cap. al scrisorii apostolului neamurilor, — căci mai frumos despre credință eu n'am auzit vorbind și cu unul nu vă pot spune!

Credința noastră însă e o datorință sufletească a noastră, deaceea credem în Christos. Neopăgânismul de azi crede în mașinile lui, în clădirile sale fantastice. Da, a creat lucruri fantastice, dar seci și deșarte. Față de munca nevăzută a martirilor — muncă fără seamăn care a schimbat sufletul și înfățișarea lumii, și care a scos la iveală o nouă lume a comuniunii creștine, —

realizarea științei e ceva josnic și neînțeles. De-aceia noi credem, cu pasiune și înfricoșare, în Iisus Christos, în învierea Lui și în noua Lui venire! Și, în ultimă analiză, credem, pentru că avem mărturiile noastre, mărturii fără drept de apel!

O viață neasemuită — e mărturia noastră, — o viață de poezie și de suferință, de adevăr și de milostenie, de iubire și de povățuire. Cea mai minunată viață și cea mai tragică: înalt omenească și curat dumnezească. Și această viață, trăită în pilduri iar nu scrisă, o avem pururea înaintea noastră. E o viață plină de fapte minunate și de învățături totdeauna noi, o viață de post, priveghere și rugăciuni, de peregrinări duioase cu nuntă la Cana Galileii, cu discuții teologice în biserică și la răscruci, cu frânturi de poezie străveche, cu cortegii de morți, cu bărci pe mare, cu pescari și cu oameni nevoiași, simpli și buni, cu pilde și parabole.

Iată-l pe Iisus, iubitorul de oameni, vorbind cu Samarineanca și cu Cananeanca. Drumeț plin de praf și de soare dumnezeesc, aplecat de-asupra ciuturii, privește îndelung afundul apei opace spre a scoate de-acolo apa vieții. Iată-l la sutașul păgân Cornelie; iată-l petrecând cu Levi lui Alfeu și cu înduioșătorul și minunatul Zacheu. Un șir nesfârșit de minuni, porcesc din milă și din dragoste nețărmită, departe de cenușia literatură umanitaristă de azi care zgudue mîntea dar nu înduioșează inima sărmanilor noștri contemporani!...

Aci îl zărim în lanuri grele de grâu, zmulgând spice doldora, ca să le frământă în palme și să-și aline foametea; mâine îl vedem cuvântând, — el însuș Cuvântul cel viu, — pe un munte al Galileii, acea uriașă poemă cu verbe de foc, acea melopee vie a spiritului care e cea mai formidabilă recapitulare a dezrobirii din cătușele materiei și cufundarea în vasta frumusețe a divinității. — Acum trece un cortegiu perfect, pe un plan ideal de desăvârșită armonie, dragoste, bună-voire și înălțare spre mai bine, cortegiu de cuvioase maici, de bolnavi și de perdită... Aci sfătuește, aci muștră, aci lovește cu biciul; profește și iartă, ridică și mîntuește și vindecă pe oameni, binecuvîntă munții, văzduhul, câmpiile și pe oameni; — povestește nemaiauzit de frumos despre semințe ce cresc în negrul humei, despre crini albi ce torc zăpadă, despre samariteni milostivi, despre mărgăritare și o altă, o nouă întâlnire cu El... Propovăduiește umilința și spală picioarele ucenicilor săi, vorbește despre biruința sa și intră cu mărire în Ierusalim, mîncîncă pâine și bea vin cu apostolii săi și moare pe cruce, — cel mai bun, unicul bun, unicul sfânt, — între tâlhari, sub un cer de smoală cu pămîntul surpat din temelii asemeni trupului său chinuit și sleit.

Dar spinii și hula, cuele și curelele pecetluiesc și mai mult adevărul. Moartea îl consfințește. Învierea îi dă puterea de biruință.

Astăzi, înviat, el se înalță la ceruri, de unde noi așteptăm, după făgăduința Lui, noua Lui sosire, noua Lui venire, ca altădată, cu acclăș soare frumos, cu aceeaș bună-voire, cu aceeaș credință.

Biruitoare al morții, Doamne, Tu fă-ne vrednici de noua Ta venire întru care nețărmit credem și nădăjduim! Împărtășește-ne nouă darul, totdeauna să credem și cu cuviință să Te așteptăm, că a Ta este împărăția, a Ta puterea, a Ta mărirea, a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Nicolae Roman.

De ziua celor căzuți pe câmpul datoriei.

De: **Iacob Crețiu.**

... Se apropie 21 Maiu: „Ziua Eroilor“. Zi mare, zi de reculegere și de întărire sufletească, zi de îndoită sărbătoare, zi de pelerinaj sufleteșc la răslețele și necunoscutele morminte ale acelor cari, pentru neam și-au jertfit în mod neprecupețit, ce au avut mai scump aci, pe pămînt, viața lor.

În dangătele înălțătoare de suflete ale clopotelor bisericii străbune, spre sferile senine ale nemărginitului ceresc, ale necuprinsului, se va înălța înaintea a mii de altare, glasul slujitorilor Celui crucificat: „Încă ne rugăm pentru odihna robilor lui Dumnezeu, eroi ai neamului, căzuți pe câmpul datoriei...“

Zi mare, zi de reculegere, zi de întărire sufletească, zi de suprem omagiu, adus acelor cari își dorm somnul de veci, răzleți, uitați, între și în afară de hotarele scumpei lor patrii, hotare pecetluite cu ce au avut mai sfânt și mai de preț, cu viața lor.

*

Eroi ai neamului!! Dorul milenar al moștrămoșilor noștri, idealul străbun, pentru realizarea căruia a fost frământată cu șiroaie de lacrimi și sânge glia acestor plaiuri, cari ale noastre au fost dintru început, — voi ați luptat pentru el!

Sufletul unui neam vitregit de soartă, prin voi a fost salvat de doreri seculare.

Voi, prin sacrificiul vieții voastre, ați dat viață unui neam liber.

Nu vă cunoaștem la toți mormintele spre a merge la ele să depunem cununi de flori și să sărutăm glia ce acoperă trupurile contopite cu ea, dar Vă cunoaștem sufletele, la cari ne încălzim noi cei de azi, la cari se vor încălzi și cei cari vin după noi.

Spre sufletele voastre în ziua închinată memoriei voastre, ne ridicăm cu sufletul, cei cari suntem ai voștri și promițându-vă solemn că, și noi vom fi gata — când țara și regele nostru ne vor chema — să aducem supremul sacrificiu, să ne jertfim, neșovăind, viața, pentru păstrarea intactă a moștenirii primită dela voi, a scumpei noastre patrii — considerând de înaltă îndatorire a noastră, să o transmitem întărită celor cari vin după noi — credem că, aducem prin această solemnă promisiune, supremul omagiu ce datorăm sacrei voastre amintiri.

Amor indestructibilis.

după Southey.

Iubirea nu poate muri,
Păcat îngrozitor ar fi
Să crezi că nu va dăinui
Peste-al vieții scurt hotar,
Căci cealaltă patimi mor
Când a secat izvorul lor:
Ambiția nu are loc
În cer, al Hadesului foc
Îl lecuște pe avar,
La noi se nase, la noi dispar,
Dar dragostea durează'n veci.
Etern viază foru-i sfânt
În cer, de unde pe pământ
Doar ca un oaspe a venit,
Ca prin al lumii chin cumplit
Să curețe al ei vestmânt
Și să-și îndrepte sborul iar
Spre-al ei popas desăvârșit.
Iubirea samănă la noi
Ca'n cer să seceze apoi.

D.

Înălțarea la cer.

Trăim zile, în care mai auzim pe ici și colo cuvintele „Christos a înviat“, ieșite din gura unor oameni cu conștiința unui respect — cel puțin — către o moștenire din vremuri străbune. Zic cel puțin, fiind ferm convins, că și aceștia — laudați de noi și pentru atât — au în sufletul lor atât, cât le poate da un obicei ce cu greu se poate părăsi. Acest obicei își are însă puterea sa de a trezi în oricare dintre noi gânduri raportate la alte zile, la alte vremi.

Transportați cu mintea, la perioada de patruzeci de zile de acum aproape douăzeci de veacuri, ne este cu puțință inimii, simțământul bucuriei, de care era cuprins sufletul celor ce iubeau pe Domnul. Pe vremea aceea, ochi și urechi omenești au avut fericirea de a vedea trupul celui înviat din morți, de a auzi cuvintele: „mă sui la Tatăl meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru“. Ioan XX 17.

Cu aceste cuvinte, a trecut din lume cel ce avea să fie pentru toate generațiile următoare, pilda unei viețuiri adevărate și garanța liberării omului de sub jugul păcatului, moștenit dela protopărinți.

Christos s'a înălțat de pe pământ, după ce și-a împlinit misiunea pentru care a fost

trimis, golind cu supunere și blândețe întreg paharul suferinței.

S'a adus la Tatăl, făgăduind sfinților Apostoli, că va trimite pe Mângâietorul, Duhul Cel Sfânt, care dela Tatăl purcede.

Nu trebuie să uităm, că tot El a promis o reîntoarcere a Sa în lume și sfânta noastră biserică — din grija sa bună ce o are pentru credincioșii săi — a și formulat încă din zilele de început ale creștinismului, învățătura crezului: „și s'a suit la ceruri și iarăși va să vină să judece vii și morții a cărui împărăție nu va avea sfârșit“.

Lumea va avea și ea un sfârșit, după cum îl are fiecare om, fiecare vietate de pe acest pământ. Când va fi acest sfârșit? Nouă nu ne este dat a ști.

Dar printre sectanți, printre ei ceice s'au lăpădat de credința pentru care strămoșii lor, ca și ai noștrii, și-au pus și viața la nevoie, doar printre ei, zic, se mai găsește din când în când câte unul, care să calculeze matematic venirea acestor zile de sfârșit.

Pentru noi, rămâne adevărata învățatură a sfinteii biserici, care ne spune, că Mântuitorul nostru Iisus Christos în acele zile va judeca pe toți ceice s'au perindat prin lume și pe cari Dumnezeu îi va învia din morți.

Aceasta ne este făgăduința Fiului lui Dumnezeu.

Pentru cei slabi la suflet — și vai, că mulți suntem — este suficient să amintim de cele ce s'au întâmplat la zece zile după înălțarea la cer, când Sf. Apostoli au primit pe Sfântul Duh cel făgăduit lor de Mântuitorul. Aceasta să ne fie garanția mulțumitoare; să nu cerem mai mult, ci să ne amintim de cuvintele Domnului pe care ile-a adresat lui Toma: „fericit cel ce n'au văzut și au crezut“. Ioan XX, 29.

Să credem? Ce să credem?...

.....

Omul își consumă viața printr'un vecinic nimic pe care îl frământă zi de zi, ceas de ceas. Prea multele griji ce stau strâns legate de acest nimic, nu-i mai dau răgaz la gânduri, altele, decât cele preocupate de greul unui câștig de pâine prin sudoarea frunții. E sudoarea unei munci ce obosește, ce chinuie în zadar. Zădărnicia stă în scopul realizat într'un bun, tot atât de trecător ca însași bucuriile ce le aduce cu sine acest scop.

Omului îi trebuiesc bunuri trecătoare, desfătări lumești și trai bun.

Iată pentru ce el se muncește!

Înțelegem acum, de ce întrebările de mai sus rămân și vor rămâne încă fără răspuns.

Credința? Da, izvorul mângâierilor tuturor inimilor întristate, nădejdlor cel desnădăjduți; limanul mântuirii lumii de păcat; calea spre bucuriile și desfătărilor împărăției cerurilor.

*

Să credem în mântuire. Să credem într-o împărăție a dreptății și adevărului. Să credem în adevărurile ce s'au împământat prin Iisus Christos, cel răstignit de oameni, cel neînțeles de lumea încărcată de păcate, tocmai fiindcă El era fără de prihană și neîntinat. Să-l primim în sufletul nostru deschis și sincer căci numai așa ne vom învrednici de sfânta bucurie a Înălțării.

Moise Ghilezan.

ȘTIRI

Serbătoarea națională de 10 Mai. Duminecă în 10 Maiu serbatoarea națională a decurs cu mult fast în orașul nostru. La orele 11 s'a făcut Doxologie de mulțumită la Crucea din Piața Unirii, în cortul improvizat decorat cu verdețată. Au vorbit apoi despre însemnătatea zilci, din partea bisericii: P. O. D. protopresbiter A. Ghidiu; a corpului profesoral poetul-folclorist I. G. Costinescu, iar din partea armatei Dl Colonel I. Savu, subliniind serbătoarea jubilară ce o are și armata română, care împlinește 100 de ani dela reînființarea ei. Urmează defilarea trupelor, a corpului pompierilor din oraș, a bicicliștilor și a tuturor școalelor — primare, secundare, normală și de menaj.

Seara s'a dat un concert, la care succesele au au fost secerate de Corul Catedralei noastre.

Adunarea eparhială. După Sf. Liturgie, oficiată în catedrală și după festivitățile de 10 Mai din Piața Unirii s'a deschis la 1 oră Adunarea eparhială, care s'a ținut în sala Primăriei orașanești.

Lucrările Adunării eparhiale s'au terminat cu ședința de Luni după amezăzi.

Pentru „Piatra Scrisă“ de lângă comuna Armeiș s'au primit cu mulțumită dela domnul locot-colonel Francisc Eisner și doamna soție Adriana 200 lei și dela Vasile Paulescu 100 lei.

Au mai donat — din prilejul Adunării eparhiale — domnii deputații: Romulus Boldea 200 lei; Dr. Cornel Cornean 160 lei; P. Rămneanțu, Petru Savii, Dr. Iosif Ieremia, Dr. Aurel Oprea, Dimitrie Burai, Dănilă Ilițescu, Aurel Moaca câte 100 lei; George Olde, Dr. Aurel

Mihăescu, Gavrilă Mihailov, I. V. Boleanțu, Eugen Sudreșan, Ioan Oravițan, Constantin Dure, Nicolae Cornean, Cornel Mircea, Ioan Mărilă, Augustin Ghilezan, Sabin Evuțian, Sebastian Olariu, Visantie Murgu, Ioan Geția, Ioan Murgu, Nicolae Șofariu și Petru Fotoc câte 50 lei și Virgil Musta 40 lei.

*

Pentru fondul Ștefan Jianu au donat, cu acelaș prilej domnii: Dr. Valeriu Boleanțu 200 Lei; Sabin Evuțian 150 Lei; Eugen Sudreșan, Simeon Ionașiu, Nicolae Cornean, Dr. Cornel Cornean și N. N. câte 100 Lei; Dănilă Ilițescu 80 Lei; Andreiu Ghidiu, Ioan Penția și Aurel Moaca câte 60 Lei; Dimitrie Burai, Constantin Dure, Ioan Oravițan, Constantin Mircea, Ioan Mărilă, Augustin Ghilezan, Ioan Olariu, Ioan Geția și Visantie Murgu câte 50 Lei, și Virgil Musta 40 Lei.

Tuturor marimonioșilor donatori le exprimăm calduroase mulțămiri.

Schimbarea orei. Potrivit Jurnalului No. 348, 1931 al Consiliului de Miniștri, pe ziua de 15 Mai a. c. s'a introdus la noi în țară ora Europei centrale, socotindu-se adecă timpul cu o oră mai târziu.

Timbru nou pentru aviație. Începător cu 15 Mai a. c. tariful postal a fost urcat — în favorul Aviației — și anume: pentru scrisorile închise (ce se francuau cu 6, 16 Lei etc) cu încă un Leu, iar pentru corespondența simplă (cărți poștale, ilustrate etc) cu 50 Bani. *Timbrele acestea de 1 Leu și respective de 50 Bani sunt timbre speciale!*

40 de ani de serviciu la Tipografia noastră diecezană a împlinit la 1 Mai a. c. lucrătorul *Leontie Oneșan*, care și pentru onestitatea ● merită a fi amintit cu dragoste!

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial, ddo 5 Decembrie 1930, Nr. 7011 B ex 1930, se publică licitație cu oferte închise pentru pictarea s. Biserici ort. române din Cornereva.

Licitația se va ținea la 7 Iunie 1931, ora 2 după amiaz în localul școlii primare din loc. Lucrarea se dă în întreprindere prin licitație publică cu oferte închise; ofertele se iau în considerare numai dacă sunt prezentate înainte de deschiderea licitației.

Planul și devizul de spese, se pot vedea zilnic la Oficiul parohial din loc.

Cei ce doresc a lua în întreprindere această lucrare vor prezenta ofertele lor împreună cu vadiul de 6% după suma oferită, care se va întregi de antreprenorul ce va primi lucrarea la 10% în bani gata sau hârtii de valoare acceptabile.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori cu calificația recerută.

Antreprenorul, pe care va rămânea lucrarea va plăti taxa pentru plan și deviz și va suporta toate spesele cu contractul cum și timbre și taxele obveninde.

Concurenții nu pot prelinde diurne, spese de călătorie și nici altfel de spese.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a decide liber asupra ofertelor întrate, fără considerare la rezultatul licitației și va da lucrările spre executare aceluși întreprinzător, în care va avea mai multă încredere, sau eventual a respinge toate ofertele fără nici o motivare.

Contractul încheiat devine obligatoriu pentru întreprinzător îndată după subscriere, iar pentru comuna bisericească abia după aprobarea lui de către Venerabilul Consistoriu al eparhiei Caransebeșului.

Cornereva, la 9 Mai 1931.

ss. Ioan Grozăvescu
președintele cons. par.

ss. Gheorghe Belcota
notarul cons. par.

Publicațiune.

Komplett Iona, supus Canadian, de meserie privatier, născut în Steierdorf-Anina la data de 17 Maiu 1869 domiciliat în Caransebeș strada Lugojului Nr. 11 de religie romano-catolică, am renunțat formal, la cetățenia canadiană optând pentru cetățenia română.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, rog să se publice aceasta spre știința aceluia care ar voi să facă vre-o întâmpinare potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 93/1931 c. f.

Publicațiune de licitațiune și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăritilor Lungoccea Vichentie, soția sa Tărăbuga Crușița, Trasteș Martin și soția Lungoccea Ghizela din Valișoara, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a com. Valișoara (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei cf. 306 sub A.+4 Nr. top. 2732 arătură în Copaci 885 stp. cu prețul de strigare 3750 lei;

Asupra 6/28 părți din imobilul cuprins în coala cf. Nr. 544 a com. Valișoara sub A. I. 1-4 Nr. top. 128,2 Grădină în Intravilan 34 stp. Nr. top. 129 Casă Nr. 58 cu curte în intravilan 45 stp. Nr. top. 130 casă Nr. 59 cu curte în intravilan 20 stp. Nr. top. 131, casă Nr. 60 cu curte în intravilan 104 stp. cu prețul de strigare 6825 lei;

A. III. 1-2 Nr. top. 1213 arătură în Obreja 1593 stp. Nr. top. 1214 fânaț în Obreja 213 stp. cu prețul de strigare 1612 lei 50%;

A. IV. 1-3 Nr. top. 1268 fânaț în Obreja 183 stp. Nr. top. 1269 arătură în Obreja 862 stp. Nr. top. 1270 fânaț în Obreja 1 jug. 1570 stp. cu prețul de strigare 3577 lei 50%;

A. V. 1-2 Nr. top. 2047 Grădină în Satu Bătrân 964 stp. Nr. top. 2048 fânaț în Satu Bătrân 243 stp. cu prețul de strigare 750 lei;

A. VI. 1-2 Nr. top. 2524 fânaț în Tramnicu 1 jug. 206 stp. Nr. top. 2525 fânaț în Tramnicu 140 stp. cu prețul de strigare 1702 lei 50%;

A. VII. 1-6 Nr. top. 2540 Albie în Tramnicu 357 stp. Nr. top. 2541 arătură în Tramnicu 397 stp. 2542

fânaț în Tramnicu 2 jug. 1132 stp. Nr. top. 2543 arătură în Tramnicu 699 stp. Nr. top. 2544 Albie în Tramnicu 105 stp. Nr. top. 2545 Grădină în Tramnicu 983 stp. cu prețul de strigare 4642 lei 50%;

A. VIII. 1-2 Nr. top. 2634 fânaț în Copaci 1497 stp. Nr. top. 2635 arătură în Copaci 1180 stp. cu prețul de strigare 2025 lei;

A.+1 Nr. top. 279 grădină în intravilan 210 stp. cu prețul de strigare 225 lei;

A.+2 Nr. top. 773 arătură în Jarcuri 1468 stp. cu prețul de strigare 2025;

A.+3 Nr. top. 1049 fânaț în Pădure 1091 stp. cu prețul de strigare 1177 lei 50%;

A.+4 Nr. top. 1513 fânaț în Dosu Măstacănilor 2 jug. 573 stp. cu prețul de strigare 2850 lei;

A.+5 Nr. top. 1558 fânaț în Dosu Măstacănilor 1 jug. 238 stp. cu prețul de strigare 1350 lei;

A.+6 Nr. top. 1929 Grădină în Satu Bătrân 754 stp. cu prețul de strigare 450 lei;

A.+7 Nr. top. 2060/2 arătură în Satu Bătrân 2 jug. 723 stp. cu prețul de strigare 3375 lei;

A.+8 Nr. top. 2302 fânaț în Obârșia 3 jug. 454 stp. cu prețul de strigare 3150 lei;

A.+9 Nr. top. 2805 fânaț în Copaci 1219 stp. cu prețul de strigare 1087 lei 50%;

Asupra imobilului cuprins în coală cf. Nr. 718 a com. Valișoara A. I. 1-2 Nr. top. 196 casa Nr. 79 cu curte în intravilan 71 stp. Nr. top. 197 Grădină în intravilan 1258 stp. cu prețul de strigare 7500 lei; pentru încasarea creanței de 15.000 lei, capital, interese 12% dela 5 Februarie 1929, spese de proces și de executare 6815 lei fixate până acum, spese de 842 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 50.000+1500+1300 lei capital și acc. a firmei Banca Banatului din Caransebeș, pentru 4800+2400+2400 lei capital și acc. a urmăritoarei în calitate de succesoară a Inst. Sebeșana.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **2 luna Iunie anul 1931 ora 10** la casa comunală a comunei Valișoara.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se fixează după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1931.

Leo Pető m. p.
judecător.

Ioan Ioanosiu m. p.
aj. dir. cf.

Pentru conformitate:

Ioan Ioanosiu
aj. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 99/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare a urmăritoarei Banca Poporală din Caransebeș contra urmăriților Seracin Ion, Rusalin Anderca și Lungocea Vichentie cum și Roza Nistor Gavrilă născ. Lungocea, actuala proprietară a porțiunilor de imobile foste a lui Vichentie Lungocea din coala cf. Nr. 756, 792, din Valișoara, la cererea urmăritoare Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Valișoara (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. coalei cf. 18 de sub A.+1 Nr. top. 1821 Grădină în Satu-Bătrân 305 stp. cu prețul de strigare 900 lei;

Asupra 1/2 parte din imobilul cuprins în coala cf. Nr. 33 a com. Valișoara sub A.+1 Nr. top. 1781 Grădină în Satu-Bătrân 213 stp. cu prețul de strigare 750 lei;

Asupra imobilului cuprins în coala 89 a com. Valișoara sub A. I. 1-2 Nr. top. 511/1 grădină în intravilan 231 stp. Nr. top. 512/1 Casă Nr. 224 cu curte în intravilan 107 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

sub A.+1 Nr. top. 1862 arătură în Satu Bătrân 1 jug. 199 stp. cu prețul de strigare 7500 lei;

sub A.+2 Nr. top. 2739 fânaț în Copaci 1147 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

asupra 2/6 parte din imobilul cuprins în coala cf. Nr. 756 a com. Valișoara (fostă a lui Lungocea Vichentie, actualmente a Rozei Nistor Gavrilă născ. Lungocea) de sub A.+1 Nr. top. 2748/2 fânaț în Copaci 1182 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

Asupra 1/6 parte din imobilul cuprins în coala cf. Nr. 792 a com. Valișoara (fostă porțiune de proprietate a lui Vichentie Lungocea, actualmente a Rozei Nistor Gavrilă născ. Lungocea) sub A.+1. Nr. top. 1052 fânaț în Pădurea 1064 stp. cu prețul de strigare 2250 lei; pentru încasarea creanței de 2400 lei, capital, interese 12% dela 15 Ianuarie 1927, taxă cambială 1/3% și spese de proces și de executare 1685 lei fixate până acum, spese de 500 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune, precum și pentru încasarea creanței de 6530+5600 lei capital și acc. a urmăritoarei, pentru 4565 lei a lui Alexandru Suru din Caransebeș.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **2 Iunie 1931 orele 11^{1/2}** la casa comunală a comunei Valișoara.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu poate fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei care voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat ori să predeie aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147; 150, 170 legea LX din 1881, art. XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai ureat decât cel de strigare este datori să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această în-

datorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 26 Ianuarie 1931.

Leo Petö m. p. jud.

Ioan Ioanșiu m. p.

pentru conformitate:

Ioan Ioanșiu p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 100/1931 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală din Caransebeș contra urmăriților Cornél Olaria din Buchin, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Buchin (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 36 de sub A. I. 2-4 No. top. 690 fânaț în Coloanța 3 jug. 646 stp. No. top. 689/3 Grădină în Coloanța 1 jug. 1567 stp. cu prețul de strigare 11.250 lei;

Asupra imobilului cuprins în coala cf. No. 37 a com. Buchin sub A.+1 No. top. 435/1 arătură în Piatra Albă 1000 stp. cu prețul de strigare 3750 lei; Asupra 1/2 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 38 a com. Buchin sub A. I. 1-6 No. top. 515 fânaț în Coloanța 370 stp. No. top. 516 arătură în Coloanța 93 stp. No. top. 517 fânaț în Coloanța 218 stp. No. top. 518 Șanț în Coloanța 106 stp. No. top. 519 arătură în Coloanța 1 jug. 1407 stp. No. top. 520 fânaț în Coloanța 476 stp. cu prețul de strigare 6000 lei;

Asupra 2/4 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 39 a com. Buchin sub A. II. 1-2 No. top. 691 Pășune în Coloanța 1 jug. 127 stp. No. top. 692 Pădure în Coloanța 2 jug. 892 stp. cu prețul de strigare 11.250 lei;

sub A.+1 No. top. 435/2 arătură în piatra albă 1 jug. 1241 stp. cu prețul de strigare 5250 lei.

Pentru încasarea creanței de 6000 lei capital, interese 12% dela 30 Octombrie 1929, spese de proces și de executare 2785 lei fixate până acum, spese de 550 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 2500+247 lei 80 bani +4300 lei capital și acc. a urmăritoarei, pentru 3530 lei capital și acc. a Băncii Banatului din Caransebeș, pentru 780+920 lei capital și acc. a lui Andor Maximilian din Caransebeșul-nou, pentru 540 lei capital și acc. a lui Radulescu Mitru, pentru 600 lei capital și acc. a lui Hamat Petru din Buchin și pentru 30.000 lei capital și acc. a firmei Prima bancă Grănicerească din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **5 Iunie 1931 ora 10** la casa comunală a comunei Buchin.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 11 Iulie 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din

prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat ori săi predeie aceluși delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 26 Ianuarie 1931.

Leo Pető m. p. jud.

Ioanoșiu m. p.

pentru conformitate:

Ioanoșiu p. dir. cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 191/1931. c. f.

Estras din publicațiune de licitație.

În urma cererei de executare făcută de urmăritoarea Almajana prima cassă de păstrare din Almăj s. p. a. în Bozovici, repr. prin avocați Dr. Ludovic Bartal și George Bartal, Bozovici contra urmăritului Jurescu Ilie domiciliat în Orșova, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cuptoare circumscripția Judecătoriei ocolului Teregova cuprinse în cf. a comunei Cuptoare Nrul protocolului cf. 80, 304 și 656, loc de casă 300 stp. în prețul de strigare 2000 lei; Nr. top. 82 Cărpiniș de 600 stp. ar. I. în prețul de strigare 500 lei; Nr. top. 108 Cherpiniș de 1 jug. ar. I. în prețul de strigare 800 lei; Nr. top. 3 Dialu Truschiului de 1 jug. ar. II. în prețul de strigare 800 lei; Nr. top. 403 Ogașu Draginiac de 1 jug. ar. II. în prețul de strigare 800 lei; Nr. top. 528 Șestu Draginiac de 500 stp. ar. III. în prețul de strigare 400 lei; Nr. top. 177 Șestu Bucetini de 500 stp. fân. II. în prețul de strigare 300 lei; Nr. top. 286 Branaia de 1100 stp. ar. II. în prețul de strigare 600 lei; Nr. top. 183 Gura Branaia de 100 stp. grăd. în prețul de strigare 60 lei; Fără Nr. top. Ogașu Draginiac de 1 jug. 800 stp. fân. III. în prețul de strigare 1200 lei; Fără Nr. top. Seliștie de 150 stp. grăd. în prețul de strigare 80 lei; Nr. top. 77 Sub Dialu Truschiului de 1 jug. 600 stp. ar. III. în prețul de strigare 1400 lei; Fără Nr. top. Sub Dialu Truschiului de 1 jug. ar. II. în prețul de strigare 800 lei; 2/14 parte a morii de sub foaia Nr. 165 în prețul de strigare 80 lei înscrise în cartea funduară a comunei Cuptoare sub Nr. foii 80; — mai departe asupra Lunca Cornilor de 800 stp. grăd. în prețul de strigare 400 lei înscris în c. f. Cuptoare sub Nr. foii 304, mai departe asupra Intravilan de 54 stp. grăd. în prețul de strigare 500 lei; Cracu Dobroskvi de 91 stp. fân. I. în prețul de strigare 60 lei; Petalia de 186 stp. grăd. în prețul de strigare 80 lei; Draginiac de 2 jug. 1444 stp. ar. I. în prețul de strigare 2000 lei înscrise în c. f. Cuptoare sub Nr. foii 656, pentru încassarea creanței de 100.000 Lei, capital și accesorii și pentru încassarea creanței de

70.000 Lei capital și accesorii a firmei Almăjana prima cassă de păstrare din Almăj s. p. a. în Bozovici declarat de alăturat.

Licitațiunea se va ține în ziua de 8 luna Iunie anul 1931 ora 10 la casa comunală a comunei Cuptoare.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât prețul de strigare redus cu 25% asupra prețului stabilit mai sus.

Cei cari doresc că liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorec 10% din prețul de strigare drept garanție, în numărar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI 1908). Teregova la 27 Ianuarie 1931.

Grigorie Popescu m. p.
judecător

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

Caransebeș, Str. Ghețariei 4.

Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș.

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice, requizite școlare și de birou.

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile.

Legătorie proprie.